

รายงานผลงานวิจัย

เรื่อง การแปลงเพศปลาหม้อไทยด้วยเอสโตรเจนชนิดธรรมชาติ(Premarin)ให้ได้เพศเมียล้วน

Induced Sex Reversal in Climbing Perch (*Anabas testudineus*) by Natural Hormone (Premarin)

ได้รับจัดสรรงบประมาณวิจัย

ประจำปี ๒๕๕๘

จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

หัวหน้าโครงการ

จอมสุชา ดาววงศ์

งานวิจัยเสริจสืบสมบูรณ์

25 ตุลาคม 2555

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และ
สถาบันวิจัยแห่งชาติ ที่ให้การสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณวิจัยประจำปี ๒๕๕๔ จำนวนเงิน
๑๕๑,๐๐๐ บาท สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้และขอขอบคุณคณาจารย์ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ คณะ
เทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้และบุคลากรที่มีได้ก่อตัวถึงในที่นี่ ที่ได้
ให้ความเกื้อหนุน ทำให้การวิจัยในครั้งนี้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัย

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้	
B :	เดนเรือกหนังสือ
I :	
๙๔ ม.ค ๒๕๕๖	

สารบัญเรื่อง

สารบัญตาราง	หน้า
สารบัญกราฟ	ข
สารบัญภาพ	ค
บทคัดย่อ	ช
Abstract	1
คำนำ	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
การตรวจเอกสาร	4
อุปกรณ์และวิธีการวิจัย	5
ผลการวิจัย	10
วิจารณ์ผลการวิจัย	12
สรุปผลการวิจัย	14
เอกสารอ้างอิง	15
ภาคผนวก	16
	18

สารบัญตาราง

หน้า	
ตารางที่ ๑ ความยาวและน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้ายของปลาหมอไทยอายุ ๔๕ วัน	๑๒
ตารางที่ ๒ อัตราส่วนเพคเมียและอัตราการรอดเฉลี่ยของปลาหมอไทยในชุดทดลองต่างๆ ที่ถูกแปลงเพศโดยให้กินอาหารผสม Premarin (ไฮอร์โมน)	๑๓
ตารางที่ ๓ เปอร์เซ็นต์เพคเมียและอัตราการรอดของปลาหมอไทยในชุดทดลองต่างๆ ที่ถูกแปลงเพศโดยให้กินอาหารผสม Premarin (ไฮอร์โมน)	๑๓

สารบัญภาพ

	หน้า
กราฟที่ 1 เปอร์เซ็นต์เพคเมียของปลาหมอไทยที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen	19
กราฟที่ 2 ความยาวของปลาหมอไทยที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen	19
กราฟที่ 3 น้ำหนักสุดท้ายของปลาหมอไทยที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen	20
กราฟที่ 4 เปอร์เซ็นต์การลดตายของปลาหมอไทยที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen	20

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 สูตรโครงสร้างของ Organic Estrgen	7
ภาพที่ 2 (1)ปลาหมอไทยบนเมียล่างผู้ (2)และ(3)รวมรวมพ่อแม่พันธุ์ ลักษณะฮอร์โมนที่บด และ (4)สีดของร์โมนเร่งการตกไข่	21
ภาพที่ 3 (1)การเตรียมบ่อชีเมนต์ (2)ฮอร์โมน Premarin (3) ลักษณะฮอร์โมนที่บด และ (4)ฮอร์โมนที่ผสมกับน้ำกลั่น 240 ml/อาหาร 1 กิโลกรัม	22
ภาพที่ 4 (1)อาหารผสมฮอร์โมน (2)ปลาหมอไทยที่ได้จากการทดลอง (3)และ (4)ขั้นตอนการตรวจเพคปลาหมอไทยด้วยเทคนิคทางเนื้อเยื่อวิทยา	23
ภาพที่ 5 (1)ขั้นตอนการตรวจเพคปลาหมอไทยด้วยเทคนิคทางเนื้อเยื่อวิทยา (2)ลักษะอวัยวะสีบพันธุ์ปลาหมอไทย(3)เครื่องมือตรวจเพคปลาหมอไทยและ (4)อวัยวะสีบพันธุ์ของปลาหมอไทยเพคเมีย	24
ภาพที่ 6 (1)อวัยวะสีบพันธุ์ของปลาหมอไทยเพคเมีย อายุ 45 วัน ในชุดทดลองที่ 4 ซึ่งถูกแปลงเพศเป็นเพศเมียโดยการผสม Premarin (Organic Estrogen) ฮอร์โมนในอาหาร(2)อวัยวะสีบพันธุ์ของปลาหมอไทยเพคเมีย	25

การแปลงเพศปลาหม้อไทยด้วยเอสโตรเจนชนิดธรรมชาติ(Premarin) ให้ได้เพศเมียล้วน
Induced Sex Reversal in Climbing Perch (*Anabas testudineus*) by Natural
Hormone (Premarin)

จอมสุดา ดวงวงศ์ษา
JOMSUDA DUANGWONGSA

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ 50290

บทคัดย่อ

การทดลองใช้ออร์โมน Organic Estrogen (Premarin) ในการแปลงเพศปลาหม้อไทย โดยวิธีการผสมออร์โมนในอาหารให้ลูกปลาหม้อไทยกินที่ระดับความเข้มข้นต่างกัน คือ 0 , 50 , 100 , 150 mg/อาหาร 1 กิโลกรัม โดยใช้ลูกปลาหม้อไทยอายุ 2 สัปดาห์ เลี้ยงเป็นเวลานาน 4 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่าชุดการทดลองที่ 4 ระดับความเข้มข้น 150 mg/อาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ลูกปลาเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้เฉลี่ย 90 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการรอดเชลี่ย 72.67 เปอร์เซ็นต์ และปลาหม้อไทยที่ถูกแปลงเพศเป็นเพศเมียโดยวิธีนี้มีความยาวเฉลี่ย 8.1 เซนติเมตร และมีน้ำหนักเฉลี่ย 10.20 กรัม รองลงมา คือ กลุ่มทดลองที่ 3 ที่ระดับความเข้มข้น 100 mg/อาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ระดับความเข้มข้น 50 mg/อาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ลูกปลาเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้เฉลี่ย 61.11 และ 60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ มีอัตราการรอดเชลี่ย 73.33 และ 78 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และปลาหม้อไทยที่ถูกแปลงเพศเป็นเพศเมียโดยวิธีนี้มีความยาวเฉลี่ย 5.9 และ 4.6 เซนติเมตร ตามลำดับ และมีน้ำหนักเฉลี่ย 7.9 และ 6.8 กรัม ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปลาหม้อไทย, premarin , การแปลงเพศ

ABSTRACT

This study used organic estrogen (Premarin) for sex reversal in Climbing Perch (*Anabas testudineus*). Hormone mixed in the fish feed at different concentrations 0, 50, 100 and 150 mg/1 kg feed, respectively. Start with two-week of age of Climbing Perch continues feeding for four weeks. The result showed that 150 mg/1 kg feed had sex inverse 90 % to be female, 72.67% survival rate, average 8.1 cm of body length and average weight 10.20 grams. While, 100 mg/1 kg feed and showed 50 mg/1 kg feed showed sex inverse 61.11% and 60%, 73.33% and 78% survival rate, average 5.9 and 4.6 cm of body length and average 7.9 and 6.8 grams of body weight, respectively.

Key word: Climbing Perch (*Anabas testudineus*), premarin, sex reversal

คำนำ

ปลาหม้อไทยเป็นปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง เป็นปลาที่ทุกคนรู้จักและนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายทั่วทุกภาคของประเทศไทยและชาวต่างชาติ เนื่องจากเนื้อปลาหม้อไทยมีรสชาติดี เนื้อแน่น เนื้อนุ่ม หวาน และมีราคาแพง เนื้อปลาหม้อไทยสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลายอย่าง เช่น แกง ต้ม ทอด ย่าง นึ่ง หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆได้หลายชนิด ซึ่งปลาหม้อไทยนับเป็นปลาที่อยู่ในความนิยมของผู้บริโภคอย่างแพร่หลายและสูงมาตลอดจนถึงปัจจุบัน โดยนิยมนำมาบริโภคในรูปของปลาสด ประมาณ 84 เปอร์เซ็นต์ ปลาร้าประมาน 12 เปอร์เซ็นต์ และทำปลาเค็มตากแห้ง รวมกันและอีกประมาณ 4 เปอร์เซ็นต์ ปลาหม้อไทยเป็นปลาที่เลี้ยงง่าย โดยสามารถเลี้ยงได้ทั้งในบ่อ อ่างเก็บน้ำ และในนาข้าว มีความอดทนสูง และสามารถปรับตัวตามสภาพแวดล้อมต่างๆได้ดี สามารถอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีน้ำน้อยหรือในที่ชุมชนโดยไม่มีน้ำก็อยู่ได้เป็นเวลานานเนื่องจากปลาหม้อไทยมีอวัยวะพิเศษ (Labyrinth organ) ช่วยในการหายใจอยู่ในช่องเหือกได้ลูกตา สามารถรับเร้าจากเชิงท่ออยู่ในอากาศมาใช้ช่วยในการช่วยในการหายใจโดยตรง จึงทำให้ปลาหม้อสามารถอยู่ในน้ำที่ขาดออกซิเจนหรือบนบกได้นาน ปลาหม้อเมื่อยู่บนบกจะสามารถเคลื่อนที่และปีนป่ายได้ โดยใช้หnanและลมหลังกระพุ้งแก้มเป็นอวัยวะยืดเท้ากับพื้นเพื่อเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ประกอบกับปลาหม้ออย่างมีเกล็ดแข็งที่สามารถป้องกันตัวปลาในระหว่างอยู่บนบกได้เป็นเวลานานด้วย

ปลาหม้อจัดเป็นปลาที่มีศักยภาพสูงทั้งการผลิต และ การตลาด เพื่อการส่งออก เพราะปลาหม้อสามารถเลี้ยงได้ในอัตราความหนาแน่นสูง และเจริญเติบโตในภาวะดินและน้ำที่มีความแปรปรวนที่สูงได้ สามารถอาศัยอยู่ได้ทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำที่ค่อนข้างเป็นกรด หรือพื้นที่ดินพรุ ดินเบรี้ยว ตลอดจนนาข้าว นาถุงทึ่งร้างได้ สามารถทนสั่งและจำหน่ายในรูปปลาสดมีชีวิตระยะทางไกลๆได้ อันสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคในยุคปัจจุบันที่นิยมใช้ปลาสดสดชีวิตประกอบอาหาร นอกจากนี้ปลาหม้อเป็นปลาที่ตลาดมีความต้องการสูงมากตลอดปี ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะปลาหม้อขนาด 3 – 5 ตัวต่อ กิโลกรัม ตลาดต้องการมาก แต่ในปัจจุบันการผลิตปลาทางการเกษตรหลายชนิดมีปัญหาทางด้านสารตกค้างโดยเฉพาะสัตว์น้ำของไทย ที่มีปัญหานี้เรื่องนี้เข่นกัน ซึ่งในยุคปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่จะใส่ใจในสุขภาพมากขึ้น ดังนั้นแนวความคิดสัตว์น้ำอินทรีย์เป็นแนวความคิดเพื่อการส่งเสริมทางด้านสุขภาพและการใช้สารอินทรีย์จากธรรมชาติมาใช้ในการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตที่เป็นอีกตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการผลิตปลาหมอไทยเป็นเพคเมียล้วนด้วยเอสโตรเจนชนิดธรรมชาติ (Premarin) เป็นการผลิตอาหารปลอดภัย สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อผลิตปลาหมอไทยเพคเมียล้วนเป็นประโยชน์ในการนำไปเป็นแม่พันธุ์หรือเลี้ยงแบบเพคเมียล้วน สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อลดการใช้อาร์มอนสังเคราะห์ เพื่อกระตุ้นการบริโภคในประเทศไทยและการส่งออกลดสาเหตุของการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรที่มีทางเลือกในการเลี้ยงด้วยเทคโนโลยีใหม่
4. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเผยแพร่แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาหมอแปลงเพค
5. เพื่อเป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาทำวิจัยต่อไป

การตรวจสอบ

ปลาหม้อไทย (climbing perch, *Anabas testudineus* (Bloch, 1792)) เป็นปลาন้ำจืดชนิดหนึ่ง ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจเป็นที่นิยมบริโภคอย่างกว้างขวาง พ布ได้ทั่วทุกภาคของประเทศไทยซึ่งเรียก แตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น เช่น ปลาสะเต๊ด ปลาหม้อ หรือปลาหม้อไทย โดยธรรมชาติปลาหม้ออาศัย อยู่ในแม่น้ำ หนอง บึง และแหล่งน้ำทั่วไป สามารถประกอบอาหารได้หลากหลาย ทั้งแกง ต้ม หอ ย่าง หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ อย่างไรก็ตามผลผลิตส่วนใหญ่ได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติ กรมประมง รายงานว่าปี 2543 มีผลผลิตปลาหม้อทั้งหมด 7,200 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 207 ล้านบาทส่วนใหญ่อยู่ใน ภาคกลาง ใต้ ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ตามลำดับ เป็นผลผลิตปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ 6,730 เมตริกตัน และจากการเพาะเลี้ยง 470 เมตริกตัน ส่วนการเลี้ยงในเชิงพาณิชย์นั้นจังหวัดนครศรีธรรมราช สุ ราษฎร์ธานี สมุทรสาครและพัทลุงมีพื้นที่เลี้ยงมากตามลำดับ(สราช และคณะ, 2547) ปัจจุบันแม้ว่าการ เพาะเลี้ยงปลาหม้อไทยยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก มักจะกระจุกอยู่บางท้องที่แต่จัดเป็นปลาที่มีศักยภาพทั้ง การผลิตและการตลาดเพื่อส่งออกสูง กล่าวคือสามารถเพาะเลี้ยงในอัตราความหนาแน่นสูง และเจริญเติบโต ในภาวะคุณสมบัติของดินและน้ำที่แปรปรวนสูงได้ ทั้งน้ำจืด น้ำกร่อยและน้ำค่อนข้างเป็นกรดหรือพื้นที่ดิน พaru ดินเปรี้ยว ตลอดจนนาข้าว นาถั่งทึ้งร้างได้(วิทย์ และคณะ, 2533; สราช และคณะ, 2539) สามารถ ขันส่งและจำหน่ายในรูปปลาสดมีชีวิตระยะทางไกลๆ อันสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคยุคใหม่ ที่นิยมใช้ ปลาสดมีชีวิตประกอบอาหาร นอกจากนี้อุปสงค์ของตลาดมีสูงมาก โดยเฉพาะปลาขนาดใหญ่ (3-5 ตัวต่อ กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ 100-120 บาท) ทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ เช่นตลาดตะวันออกกลาง จีน ใต้หวัน เกาหลีและมาเลเซีย มีความต้องการไม่ต่ำกว่า 100 เมตริกตันต่อปี ในช่วงเดือนเมษายนถึง พฤษภาคมของทุกปี ขณะที่ผลผลิตไม่เพียงพอและปริมาณไม่แน่นอน(สัตว์น้ำจืด, 2547)

จากข้อมูลทั้งกล่าวจะเห็นได้ว่าปลาหม้อไทยส่วนใหญ่ได้มาจากธรรมชาติแต่เนื่องจากในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลงมากทำให้ผลผลิตปลาหม้อไทยจากธรรมชาติลดลง ดังนั้นการเพาะเลี้ยงปลา หม้อไทยจึงมีบทบาทมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการ ต้องการบริโภคของประชาชน กรมประมงรายงานว่าปี 2550 ผลผลิตปลาหม้อไทยที่ได้จากการเพาะเลี้ยงประมาณ 770.55 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2543 ประมาณ 300.55 เมตริกตัน แต่การเลี้ยงปลาหม้อไทยยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเจริญเติบโต จากการศึกษา ของ สราช(2547)พบว่าปลาหม้อไทยตัวผู้มีขนาดเล็กกว่าตัวเมีย ซึ่งตัวผู้มีขนาดตั้งแต่ 15-18 เซนติเมตร น้ำหนัก 60-95 กรัม ส่วนตัวเมียมีขนาดตั้งแต่ 17-20 เซนติเมตร มีน้ำหนัก 95-125 กรัม การเพาะเลี้ยง ปลาหม้อไทยจากรายงานพบว่ามีเกษตรกรเริ่มเลี้ยงปลาหม้อไทยตั้งแต่ปี 2532 แต่ยังไม่ค่อยประสบ ผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากปลาหม้อที่เลี้ยงมีอัตราส่วนเพศผู้ประมาณ 34.9 เปอร์เซ็นต์ อุทัยรัตน์(2537) ซึ่งปลาหม้อเพศผู้มีขนาดเล็กไม่เป็นที่ต้องการของตลาดและราคาขายต่ำ ต่างจากปลาหม้อเพศเมียที่มี

ลักษณะตัวトイอวนป้อม และน้ำหนักมากกว่าปلامของเพศผู้อย่างชัดเจน ส่งผลให้ราคางานปلامของไทยต่ำไม่คุ้มกับการผลิต เมื่อก่อนจะซื้อขายกันประมาณกิโลกรัมละ 20 บาท ดังนั้นการเลี้ยงปلامของไทยในอดีต จึงทำเป็นอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงควบคู่กับการเลี้ยงกบ โดยรวมลูกพันธุ์จากธรรมชาติที่มีขนาด จำนวนที่ไม่แน่นอนและผลผลิตก็ไม่สามารถคาดการณ์ได้

จนปัจจุบันปلامของไทยเป็นที่นิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายและเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะทางภาคใต้ของประเทศไทยที่ประชาชนนิยมบริโภคกันมาก จึงทำให้ราคากลางของปلامในห้องตลาดมีราคาแพง ทำให้เกษตรกรรายรายยึดอาชีพการเพาะเลี้ยงปلامของไทยเป็นอาชีพหลัก จึงมีการทำและงานวิจัยต่างๆเกี่ยวกับปلامของไทยมากมายเพื่อเพิ่มผลผลิตและตอบสนองทางตลาดที่ปัจจุบันการบริโภคปلامของไทยจะมีความนิยมปلامของไทยที่ขนาดตัวใหญ่ประมาณ 6-9 ตัวต่อ กิโลกรัม และต่างประเทศต้องการปلامที่มีขนาด 4-5 ตัวต่อ กิโลกรัม จากการศึกษาของสราฐ และคณะ (2547) กล่าวว่าปلامของไทยเพศเมียจะมีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมากกว่าปلامของไทยเพศผู้อย่างชัดเจน เมื่อมีขนาดความยาวเท่ากัน ดังนั้นจึงมีแนวความคิดว่าถ้าสามารถเปลี่ยนเพศปلامของไทยจากเพศผู้เป็นเพศเมียได้จะสามารถเพิ่มผลผลิตได้

การแปลงเพศปلامของไทย การแปลงเพศปلامหมายถึงการใช้ออร์โโนนควบคุมเพศปลา เพื่อประโยชน์ในการควบคุมให้ปลาเป็นเพศผู้หรือเพศเมียตามที่ต้องการ ซึ่งจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพหรือตามที่ต้องการในระยะเวลาที่สั้นลง

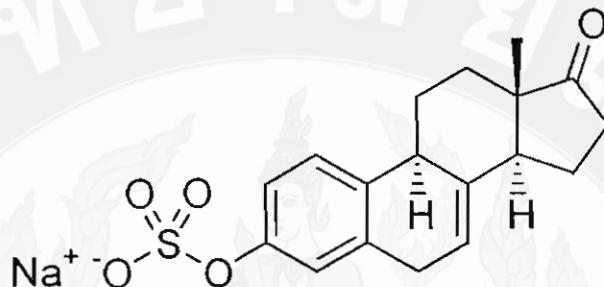
จากการวิจัยของนวลณี และคณะ(2541) พบว่าสามารถแปลงเพศปلامของไทยให้เป็นเพศเมียได้โดยนำลูกปลาไปเลี้ยงในน้ำที่ผสมออร์โโนน 17 a -estradiol (EST) มีผลทำให้ลูกปลาเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้ 100 เปอร์เซ็นต์ และให้ลูกปลาเก็บอาหารผสมออร์โโนน EST มีผลทำให้ลูกปลาปلامของไทยเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้สูงสุดเฉลี่ย $92.59 + 12.83$ เปอร์เซ็นต์

เมื่อสามารถผลิตลูกปلامของไทยที่มีอัตราส่วนของเพศเมียสูง ส่งผลทำให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และทำให้การเพาะเลี้ยงปلامของไทย มีความยั่งยืนมั่นคงและเป็นความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

ออร์โโนน Organic Estrogen

การใช้ออร์โโนนในแปลงเพศปلامของไทยที่เป็นสารที่ได้จากธรรมชาติ คือ ออร์โโนน estrogen มีสูตรโครงสร้างทางเคมี C₁₈H₂₄O₂ และมีข้อทางการค้าว่า premarin มีองค์ประกอบของเอสโตรเจนที่ได้มาจากการธรรมชาติ ซึ่งผสมกันเพื่อให้ได้ส่วนประกอบโดยเฉลี่ยของวัสดุที่ได้ มาจากน้ำปัสสาวะม้าตัวเมีย กำลังตั้งท้อง premarin ประกอบด้วย เอสโตรน (estrone) อีควิลิน (equilin) และ (17a-dihydro-equilin) รวมกับ (17a-estradiol) จำนวนเล็กน้อย อีคิวเลนิน (equilenin) และ (17a-dihydroequilenin) ในรูปของเกลือชัลเฟตเอสเตอร์และลายน้ำได้ดี สามารถนำมาใช้ผสมในอาหารสำหรับแปลงเพศปلامของไทยได้โดยตรง ซึ่งต่างจากออร์โโนน 17a-estradiol (EST) ที่เป็นออร์โโนนสังเคราะห์ ก่อน

นำไปใช้ต้องคลายออร์โนนในสารละลายแลอกอิโอลซึ่งจะทำให้ตันทุนต่อห่วงเพิ่มขึ้น ดังนั้นการนำออร์โนนestrogen ที่ได้มาจากการต้มมาทำการแปลงเพศปลาหม้อไทยสามารถลดตันทุนในด้านการเพาะอนุบาลลูกปลาหม้อไทย อีกทั้งออร์โนนestrogenเป็นสารอินทรีย์ที่สกัดได้จากธรรมชาติจึงไม่ส่งผลในด้านสารตกค้างในสัตว์น้ำ สาเหตุของการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ

ที่มา : <http://upload.wikimedia.org>

ภาพที่ 1 สูตรโครงสร้างของ Organic Estrgen

การพัฒนาอวัยวะสืบพันธุ์ (Gonadal differentiation)

บัญชา (2538) กล่าวว่าระยะเวลาการพัฒนาของอวัยวะสืบพันธุ์แตกต่างกันออกไปตามแต่ชนิดของปลา สภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิและช่วงแสงเป็นต้น การพัฒนาของอวัยวะสืบพันธุ์มีความจำเป็นอย่างมากในการตัดสินใจที่จะเลือกช่วงเวลาในการใช้ออร์โนนในปลา ให้มีประสิทธิภาพจนได้เพศเดียวกันทั้งหมด เนื่องจาก Yamamoto(1969) พบว่าการเปลี่ยนเพศปลาให้ได้สมบูรณ์รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างนั้น การจัดการให้ได้รับออร์โนนเพศต้องเริ่มทำในขณะที่ยังไม่เกิดความแตกต่างของเซลล์สืบพันธุ์เพศผู้และเพศเมีย และต้องกระทำต่อเนื่องจนเลขขั้นที่สามารถแยกเพศได้ ทั้งนี้ในระยะที่อวัยวะสืบพันธุ์เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบสำคัญภายในอวัยวะสืบพันธุ์จะไว้ต่อออร์โนนเพศจากภายนอกมาก (Nakamura, 1984)

จากศึกษาของแจ่มจันทร์ (2534) ในปลาตะเพียนขาวพบว่าการพัฒนาของปลาตะเพียนขาวแบ่งได้เป็น 2 ระยะ คือระยะการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพเกิดเมื่ออายุ 21 วัน และระยะที่เกิดความแตกต่างของเซลล์สืบพันธุ์เกิดเมื่ออายุ 98 วัน

ในปลา *Tilapia aurea* การพัฒนาของอวัยวะสืบพันธุ์จะเกิดความแตกต่างของเซลล์เกิดขึ้นเมื่ออายุ 49-56 วัน มีความยาว 8-11 มิลลิเมตร ทั้งนี้รังไข่จะพัฒนาได้เร็วกว่าอัณฑะ 7-10 วัน Eckstein และ Spira (1965)

ในปลา Masu salmon เริ่มพบรอยวัยรุ่นสีบพันธุ์เมื่ออายุ 13 วัน โดยพบว่ารังไข่ประกอบด้วย premeiotic germ cells โดยจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเมื่ออายุ 20 วัน และเปลี่ยนแปลงจนเริ่มมีความแตกต่างของเซลล์สีบพันธุ์ เมื่ออายุ 22 วัน ในเพศเมียและ 35 วันในเพศผู้ และเมื่ออายุ 27-35 วันพบ perinucleolus ใน oocyte และมี trophoblastic germ cell ลักษณะเหมือนเนื้อเยื่อในอวัยวะสีบพันธุ์เพศเมีย ส่วนในเพศผู้จะปรากฏ efferent duct และมีการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อ premeiotic germ cells เมื่ออายุ 30 วัน (Nakamura, 1984)

อุทัยรัตน์ (2531) กล่าวว่าฮอร์โมนเพศเมีย (estrogen) ในปลา มีหน้าที่ในการควบคุมการสร้างและสะสมโยล์คในโอดิโอไซท์ (oocyte) โดยทำงานร่วมกันของชั้นซิค้าและแกรนูลา座 ขั้นธิดาทำหน้าที่สร้างสารเริ่มต้น(precursor) คือเทคโนโลสเทอโรนแล้วส่งไปยังแกรนูลา座เพื่อเปลี่ยนเทคโนโลสเทอโรนเป็น $17^{\circ}\beta$ -estradiol โดยกระบวนการนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของโกนาโดโตริน

จากการวิจัยของนวลมนี และคณะ(2541) พบว่าสามารถแปลงเพศปลาหมาทองไทยให้เป็นเพศเมียได้โดยนำลูกปลาไปเลี้ยงในน้ำที่ผสมฮอร์โมน 17α -estradiol (EST) มีผลทำให้ลูกปลาเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้ 100 เปอร์เซ็นต์ และให้ลูกปลา กินอาหารผสมฮอร์โมน EST มีผลทำให้ลูกปลาหมาทองเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้สูงสุดเฉลี่ย $92.59+12.83$ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่ากินมีตันทุนในการผลิตสูง เฉลี่ยตัวละ 6.01 บาท และจากการรายงานการวิจัยการแปลงเพศปลาหมาทองไทยด้วยวิธีดิพลอยด์ใจโนเจนซีส เป็นวิธีที่บุญยาก และไม่สามารถเปลี่ยนเพศปลาหมาทองไทยจากเพศผู้เป็นเมียล้วนได้ วารสารการประมง(2550)

พบว่าปลาดุกอยุ่อายุ 1 สัปดาห์ ที่ได้รับฮอร์โมนโดยวิธีผสมฮอร์โมนในอาหารที่ระดับ 50 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม เป็นเวลา 5 สัปดาห์ หรือแซ่ลูกปลาดุกอยุ่อายุ 1 สัปดาห์ ในสารละลายฮอร์โมนที่ความเข้มข้น 200 ไมโครกรัมต่อลิตรพบเพศเมีย 100 เปอร์เซ็นต์ (นวลมนี,2537)

จากการวิจัยของ บัญชา (2538) พบว่าสามารถเปลี่ยนเพศปลาสลิดให้เป็นเพศเมียได้ 100 เปอร์เซ็นต์ โดยการนำฮอร์โมน 17β -estradiol ผสมในอาหารให้ลูกปลาสลิดกินในระดับความเข้มข้น 0 , 25 , 50 , 100 , และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม เป็นเวลา 30, 45, และ 60 วัน ที่อายุลูกปลา สลิด 2 และ 3 สัปดาห์ พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับฮอร์โมนเมื่ออายุ 2 สัปดาห์ที่ระดับความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมเป็นเวลา 60 วัน พบเพศเมีย 100 เปอร์เซ็นต์

การใช้ฮอร์โมน 17β -estradiol ได้ประสบผลสำเร็จในกลุ่มปลาแซลมอน เช่น ปลา *Salmo trutta* ที่เริ่มกินอาหารได้รับฮอร์โมนในระดับ 20 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม เป็นเวลา 87 วัน พบ เพศเมีย 94 เปอร์เซ็นต์ (Okada, 1973) ในปลาและระดับฮอร์โมนเดียวกัน แต่ได้รับฮอร์โมนนาน 60 วัน พบเพศเมีย 100 เปอร์เซ็นต์ (Johnstone และคณะ ,1979) ปลา *Salmo salar* ที่ได้รับฮอร์โมนโดยวิธีที่แซ่ ความเข้มข้นระดับ 250 ไมโครกรัมต่อลิตร ในระยะ eyed eggs และ alevins และกินอาหารฮอร์โมนระดับ 20 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม เป็นเวลา 40 วัน พบเพศเมีย 100 เปอร์เซ็นต์(Johnstone และคณะ

,1978) ปลา Salvelinus fontinalis ได้รับอาหารฮอร์โมน 20 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมเป็นเวลา 60 วันพบปลาเพศเมีย 100 เปอร์เซ็นต์(Johnstone และคณะ ,1978)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนเพศเมียในปลา ได้แก่

1. ชนิดของฮอร์โมน (steriod)
2. วิธีการให้ออร์โมน (method)
3. ความเข้มข้นของฮอร์โมน (dosage)
4. อายุของสูกปลาที่เริ่มได้รับฮอร์โมน (timing)
5. ระยะเวลาที่ได้รับฮอร์โมน (duration)

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการใช้ออร์โมนเปลี่ยนเพศปลาเป็นเพศเมีย เช่น อุณหภูมิ และระยะเวลาที่ได้รับแสง เป็นต้นทั้งนี้ปัจจัยต่างๆ ล้วนมีความสัมพันธ์กันทุกปัจจัย (บัญชา,2538)

วิธีการให้ออร์โมน

1. การผสมฮอร์โมนในอาหารให้ปลากินเป็นวิธีที่ใช้กันอยู่ทั่วไป การใช้ออร์โมน 17β -estradiol สามารถเปลี่ยนเพศปลาเป็นเมียได้ 100 เปอร์เซ็นต์ในปลาหลายชนิด เช่น ปลา Salmo salar (Johnstone และคณะ ,1978) ปลาดุกอุย (นวลมนี,2537) สำหรับข้อเสียของวิธีนี้มืออยู่บ้างคือปลาอาจจะกินอาหารไม่เท่ากัน จึงทำให้ได้รับปริมาณฮอร์โมนไม่แน่นอนหรือมีการสูญเสียไปกับน้ำเนื่องจากฮอร์โมนบางตัวตัวละลายน้ำได้ดี นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในปลาที่กินแพลงก์ตอนพืชหรือสัตว์ ในช่วงเริ่มกินอาหารอาจไม่ยอมกินอาหาร สำเร็จรูป ข้อดีคือเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก ค่าใช้จ่ายต่ำ และสามารถเปลี่ยนเพศปลาได้ปริมาณมากต่อครั้ง
2. การแซ่ปลาในสารละลายฮอร์โมนก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ มีข้อเสียคือค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ข้อดีคือปลา ได้รับฮอร์โมนตลอดเวลา และฮอร์โมนที่ได้รับกับปริมาณแน่นอน เป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก ใช้เปลี่ยนเพศในลูกปลาขนาดเล็กและในลูกปลาที่ไม่สามารถให้ออร์โมนโดยการผสมอาหารให้กินหรือผ่านแคปซูลบรรจุฮอร์โมน ได้ การเปลี่ยนเพศปลาโดยการแซ่ในฮอร์โมนประสบความสำเร็จในปลาหลายชนิด เช่น ปลา Salmo salar (Johnstone และคณะ ,1978) ปลาดุกอุย (นวลมนี,2537)
3. วิธีการผึ่งฮอร์โมนในตัวปลา มักจะใช้ในปลาขนาดใหญ่โดยการผึ่งใต้ผิวนัง หรือผึ่งในรูปแคปซูลบรรจุ ฮอร์โมนในตัวปลา ข้อเสียของวิธีนี้ คือต้องใช้ในปลาขนาดใหญ่พอที่จะนำฮอร์โมนเข้าไปผึ่งได้ เป็นวิธีที่ ยุ่งยากใช้ความชำนาญ และเสียค่าใช้สูง ข้อดีคือปลาได้รับฮอร์โมนตลอดเวลา มีระดับฮอร์โมนที่แน่นอน และใช้ในกรณีที่ไม่สามารถให้ออร์โมน วิธีผสมฮอร์โมนในอาหารหรือการแซ่ในสารละลายฮอร์โมน (บัญชา, 2538)

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

การเตรียมหน่วยทดลอง

วิธีการดำเนินการ

การทดลองใช้แผนการทดลองแบบสุ่มตัดออก (completely randomized design) โดยการผสมฮอร์โมน estrogen ในอาหารให้ลูกปลาหม้อไทยกินวันละ 3 ครั้ง เป็นเวลา 30 วัน ในระดับต่างกัน คือ 50 , 100 , 150 mg/อาหาร 1 กก.

บ่อทดลอง

ใช้บ่อซีเมนต์กลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 80 เซนติเมตร สูง 40 เซนติเมตร จำนวน 12 บ่อ ก่อนการทดลองทำความสะอาดบ่อ และแขวนด้วยคลอรีนฟองเข้มข้น 100 ppm เพื่อฆ่าเชื้อโรคเป็นเวลา 3 วัน จากนั้นล้างออกด้วยน้ำสะอาดและหากบ่อให้แห้งอีก 1 สัปดาห์ จากนั้นเติมน้ำให้ได้ระดับความลึก 30 เซนติเมตร (ปริมาตรน้ำในบ่อ 150 ลิตร) มีท่อระบายน้ำทึบอยู่ข้างบ่อ ไส้หัวทราย เพื่อให้อากาศตลอดเวลา

สัตว์ทดลอง

การเตรียมน้ำสำหรับเลี้ยงลูกปลาหม้อ

ใช้น้ำจากบ่อพักและฆ่าเชื้อด้วยคลอรีนฟองเข้มข้น 50 ppm ให้อากาศตลอดเวลาประมาณ 3 วัน จากนั้นปล่อยให้ตกลงกอนแล้วสูบน้ำใส่สู่บ่อใหม่แล้วเติมอากาศตลอดเวลาอีกประมาณ 1 สัปดาห์ จากนั้น นำน้ำเขียวมาเติมลงในบ่อๆละ 15 ลิตร ให้ได้ปริมาตรน้ำ 150 ลิตร เพื่อเป็นอาหารธรรมชาติให้กับลูกปลาหม้อไทย

การทำน้ำเขียวในบ่อซีเมนต์

ล้างทำความสะอาดบ่อตามข้อที่ 1 เติมน้ำให้ได้ปริมาตร 200 ลิตร หรือระดับน้ำสูง 25 เซนติเมตร จากนั้นเตรียมสูตรอาหารในการทำน้ำเขียว

ปุ๋ยยูเรีย 46-0-0	60	%
ปุ๋ยนา 16-20-0	30	%
รำลະເອີດ	100	%
ปลาป่น	10	%
ปุນขาว	20	%
หัวเชื้อน้ำเขียว	40	ล. ช.ร.เกียรติ(2549)

ให้นำปุ๋ยเรียบ ปุ๋ยนา และปุ๋นขาวไปละลายรวมกันในภาชนะจากนั้น นำไปเทโดยผ่านผ้ากรอง และนำรำข้าว กับปลาป่นไปละลายน้ำในภาชนะแล้วเทผ่านผ้ากรองลงในบ่อชีเมนต์ที่เตรียมไว้ 160 ลิตรจากนั้นนำหัวเชือกน้ำเขียวมาใส่ลงในบ่อชีเมนต์ 40 ลิตร รวมกันให้ได้ปริมาตร 200 ลิตร ทิ้งไว้ประมาณ 5-7 วัน สามารถนำไปใช้ได้

ลูกปลาหมอทดลอง

นำลูกปลาหมอไทยที่มีอายุ 2 สัปดาห์ และนับลูกปลาหมอไทยใส่ในบ่อชีเมนต์บ่อละ 100 ตัว หรือ 1 ตัว/น้ำ 2 ลิตร

การเตรียมอาหารทดลองและการให้อาหาร

โดยการนำฮอร์โมน estrogen ที่อยู่ในรูปของเม็ดแคปซูล ที่ 1 เม็ด มีฮอร์โมน estrogen 2 mg มาบดด้วยโคลงบดยาให้ละเอียดนำไปผสมกับน้ำกลั่น จำนวน 240 ml ให้ได้ระดับความเข้มข้น ที่กำหนดไว้แล้ว นำมาสเปรย์กับอาหาร 1 กิโลกรัมให้ทั่ว โดยอาหารที่ใช้จะเป็นอาหารสำเร็จรูปเม็ดเล็ก(ไฮเกรด)โปรตีน 40 % ให้อาหารลูกปลาหมอไทยวันละ 3 ครั้ง เวลา 10.00 13.00 และ 16.00 น. เป็นเวลา 30 วัน

การตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของเพศปลาหมอไทย

เมื่อสิ้นสุดการทดลองในการให้อาหารผสมฮอร์โมนปลาหมอไทยในอัตราส่วนต่างๆ หลังจากนั้น นำมาปลาหมอไทยมาวัดความยาวและชั้งน้ำหนัก เก็บตัวอย่างอวัยวะสีบพันธุ์ (gonad) ของปลาหมอไทย จากหน่วยทดลองละ 30 % ของประชากร จำนวนน้ำอวัยวะสีบพันธุ์ไปตรวจสอบโดยใช้เทคนิคทางด้านจุลกายวิภาคศาสตร์ของเนื้อเยื่อตามวิธีการของ Humason (1979) หรือตามวิธีการของ(นวลมนี และคณะ,2538) โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบดังนี้

1. ใช้ยาสลบ เช่น Benzocaine ทำให้ลูกปลาสลบ
2. ผ่าช่องท้อง ตัดถุงไข่หรือถุงน้ำเชื้อออกร่างกายบันแร่น้ำ
3. หยดสีย้อมอะโซ่โคามิน 2 หยด ปิดทับด้วยกระดาษปิดสไลด์ แล้วกดเบาๆ
4. นำไปตรวจจำแนกเพศภายใต้กล้องจุลทรรศน์

การเตรียมสีย้อมอะโซ่โคามิน (Aceto-carmine stain) ละลายสีย้อมโคามิน(Carmine) น้ำหนัก 0.5 กรัม ในสารละลาย 45 % กรดอะซีติก (Glacial acetic acid) ปริมาตร 100 ml ต้มนาน 2-4 นาที เมื่อสารละลายเย็นกรองผ่านกระดาษกรอง แล้วเก็บในขวดแก้ว

การวิเคราะห์ทางสถิติ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอัตราส่วนปลาหมอไทยเพศเมียที่ได้จากการใช้ออร์โมน estrogen (primarin) ที่ระดับความเข้มข้นต่างกันเป็นเวลา 30 วัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (3 – way analysis of variance) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยดังกล่าวข้างต้น เปรียบเทียบความ

ผลการวิจัย

การทดลองแปลงเพศปลาหมอไทยให้เป็นเพศเมียโดยผสมออร์โมน Organic Estrogen. ในอาหาร ให้ปลาหมอไทยกิน ที่มีข้อหางการค้าว่า Premarin

ผลจากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม spss (Statistical Package for the Social Sciences Personal computer plus version 11.5) พบว่า ปลาหมอไทยที่ถูกแปลงเพศเป็นเมียโดยให้กินอาหาร ผสมออร์โมน Premarin (Organic Estrogen) ที่ระดับความเข้มข้น 0 ,50 , 100 และ 150 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม พบร่วาชุดควบคุมและชุดการทดลองที่ 2 มีน้ำหนักสุดท้ายมีความแตกต่างทางสถิติกัน อย่างนัยสำคัญ ($P<0.05$) กับชุดการทดลองที่ 3 และชุดการทดลองที่ 4 ปลาหมอไทยในชุดควบคุมมีน้ำหนัก เฉลี่ย 8.67 กรัม ส่วนชุดการทดลองที่ 4 มีน้ำหนักเฉลี่ย 10.27 กรัม ส่วนชุดการทดลองที่ 2 , 3 , มีน้ำหนัก เฉลี่ย 9.1 กรัม 9.9 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความยาวและน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้ายของปลาหมอไทยอายุ 45 วัน

ชุดการทดลองที่	ความยาว (เซนติเมตร)	น้ำหนัก(กรัม)
1	4.2 ± 0.12^a	8.7 ± 0.28^a
2	4.4 ± 0.06^a	9.1 ± 0.12^a
3	4.9 ± 0.12^b	10 ± 0.12^b
4	5.3 ± 0.09^b	10.3 ± 0.10^b

หมายเหตุ: a,b ($P<0.05$)

ระดับความเข้มข้นของออร์โนนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ต่อการเปลี่ยนเพศปลาหมอไทยซึ่งพบร่วาเบอร์เซ็นต์เพศเมียในระดับความเข้มข้นของออร์โนนที่ 150 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม และระดับความเข้มข้นของออร์โนนที่ 100 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม สูงกว่าชุดควบคุม คือระดับความเข้มข้นที่ 0 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม (ตารางที่ 2) ชุดการทดลองที่ได้อัตราส่วนเพศเมียสูงสุด ได้แก่ชุดทดลองที่ 4 ซึ่งใช้ถูกปลาหมอไทยอายุ 2 สัปดาห์ ให้กินออร์โนน Premarin (Organic Estrogen) ที่ระดับ

ความเข้มข้น 150 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม ผสมในอาหารเป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยมีอัตราส่วนปลาเพศเมียเฉลี่ย 90 เปอร์เซ็นต์ ส่วนชุดควบคุมมีอัตราส่วนปลาเพศเมียเฉลี่ย 45.56 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และระดับความเข้มข้นที่ 50 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัมไม่มีความแตกต่างจากชุดควบคุม ($P<0.05$)

ตารางที่ 2 อัตราส่วนเพศเมียและอัตราการรอดเฉลี่ยของปลาหม้อไทยในชุดทดลองต่างๆ ที่ถูกแปลงเพศโดยให้กินอาหารผสม Premarin (ฮอร์โมน)

ลำดับ ชุด	อายุลูกปลาเริ่ม	ระยะเวลาที่ปลาน้ำ	ระดับความเข้มข้น	เพศเมีย(ตัว)	อัตราการรอด %
	ให้ฮอร์โมน (สัปดาห์)	ได้รับฮอร์โมน (สัปดาห์)	ของฮอร์โมน (mg/kg)		
1	2	4	0	13.7 ± 1.67^a	82.7 ± 3.71^a
2	2	4	50	18.0 ± 0.58^{ab}	78.0 ± 1.53^a
3	2	4	100	18.3 ± 0.67^b	73.3 ± 8.82^a
4	2	4	150	27.0 ± 0.58^c	70.3 ± 0.88^a

หมายเหตุ: a,b และ c ($P<0.05$)

ตารางที่ 3 เปอร์เซ็นต์เพศเมียและอัตราการรอดของปลาหม้อไทยในชุดทดลองต่างๆ ที่ถูกแปลงเพศโดยให้กินอาหารผสม Premarin (ฮอร์โมน)

ลำดับ ชุด	อายุลูกปลาเริ่ม	ระยะเวลาที่ปลาน้ำ	ระดับความเข้มข้น	เพศเมีย(ตัว)	อัตราการรอด %
	ให้ฮอร์โมน (สัปดาห์)	ได้รับฮอร์โมน (สัปดาห์)	ของฮอร์โมน (mg/kg)		
1	2	4	0	45.56	82.67
2	2	4	50	60.00	78.00
3	2	4	100	61.11	73.33
4	2	4	150	90.00	70.33

วิจารณ์ผลการวิจัย

ผลของ Premarin (Organic Estrogen) ต่อการเปลี่ยนเป็นเพศเมีย ผลกระทบศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าอยร์โมน Organic Estrogen ที่มีข้อทางการค้าว่า Premarin มีผลในการเปลี่ยนเพศปลาหมกอิไทยให้เป็นเพศเมียได้ โดยวิธีการนำอยร์โมน Premarin (Organic Estrogen) มาผสมในอาหารมาเลี้ยงลูกปลาหมกอิไทยเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ที่ระดับความเข้มข้น 150 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม มีผลการเปลี่ยนเพศได้ 90 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการทดลองแปลงเพศปลาหมกอิไทยของนวลณี และคณะ(2541) พบว่าสามารถแปลงเพศปลาหมกอิไทยโดยให้ลูกปลากินอาหารผสมอยร์โมน 17 a -estradiol มีผลทำให้ลูกปลาหมกอิไทยเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้สูงสุดเฉลี่ย 92.59 ± 12.83 เปอร์เซ็นต์

ผลของ Premarin (Organic Estrogen) ระดับความเข้มข้นของอยร์โมน ระยะเวลาที่ได้รับอยร์โมน และอายุของปลาที่เริ่มจะได้รับอยร์โมนมีผลต่อการเปลี่ยนเป็นเพศเมียอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเพิ่มระดับความเข้มข้นของอยร์โมน จะมีผลหนีบวนนำไปเกิดเป็นเพศเมียสูงขึ้น เมื่อเทียบกับการทดลองของนวลณี (2537) ในปลาดุกอุย อายุ 1 สัปดาห์ ที่ได้รับอยร์โมน 17 β -estradiol ระดับ 25 , 50 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม เป็นเวลา 3.5 และ 4 สัปดาห์ ซึ่งเกือบทุกกลุ่มทดลองได้เพศเมียทั้งหมดโดยไม่พบปลาระยะ เทย หรือเป็นหนันเลย

ผลของ Premarin (Organic Estrogen) ต่ออัตราการรอด การทดลองในครั้งนี้ได้ใช้วิธีการการผสมอยร์โมน Premarin (Organic Estrogen) ในอาหารให้ปลา กิน เป็นวิธีที่ใช้กันทั่วไปและมีต้นทุนถูกที่สุด และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการศึกษาในปลาโดยการใช้อยร์โมน 17 β -estradiol สามารถเปลี่ยนเพศปลาเป็นเมียได้ 100 เปอร์เซ็นต์ในปลาสายชนิด เช่น ปลา Salmo solar (Johnstone และคณะ, 1978) ปลาดุกอุย (นวลณี, 2537) ถึงแม้ว่าการให้ลูกปลาปลาหมกอิไทยกินอาหารผสมอยร์โมน Premarin (Organic Estrogen) จะไม่สามารถเปลี่ยนเพศปลาให้เป็นเพศเมียล้วน แต่วิธีนี้มีผลกระทบต่ออัตราการรอดของลูกปลาหมกอิไทยน้อยที่สุดเมื่อเปรียบกับการการทดลองของนวลณี และคณะ(2541)โดยที่นำลูกปลาหมกอิไทยไปเลี้ยงในน้ำที่ผสมอยร์โมน 17 a -estradiol (EST) มีผลทำให้ลูกปลาเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้ 100 เปอร์เซ็นต์แต่มีอัตราการรอดสูงสุดเพียง 36.67 เปอร์เซ็นต์

ผลของ Premarin (Organic Estrogen) ต่อความยาวและน้ำหนักที่อายุ 45 วัน จากการเปรียบเทียบความยาวและน้ำหนักเฉลี่ยของปลาหมกอิไทยในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า อยร์โมน Premarin (Organic Estrogen) ระดับความเข้มข้นของอยร์โมนมีผลทำให้ความยาวและน้ำหนักปลาหมกอิไทยในกลุ่มทดลองมีความแตกต่างจากกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Sower และคณะ (1984) พบว่า ปลาที่ได้รับอยร์โมนที่สูงกว่ามีผลทำให้น้ำหนักเพิ่มสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ได้รับอยร์โมนต่ำกว่าและไม่ได้รับอยร์โมน

จากศึกษาพบว่าวิธีการใช้ยอมใน การแปลงเพศสัตว์น้ำนั้นมีด้วยกันหลายวิธี บัญชา, (2538) กล่าวว่าวิธีการใช้ยอมมีดังนี้ 1.การผสมยอมในอาหารให้ปอกิน 2.การแข่ปลาในสารละลาย ยอม 3.วิธีการฝังยอมในตัวปลา

จากการทดลองได้ใช้วิธีการผสมยอมในอาหารให้ปอกินเป็นวิธีที่สะดวกและมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า วิธีการแข่ปลาในสารละลายยอม และพบว่าในชุดการทดลองปลาหม้อไทยมีอัตราการรอดสูงสุด 78.00 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับการทดลองของนวัฒนี และคณะ(2541)โดยวิธีการแข่ปลาในสารละลาย ยอม มีอัตราการรอดสูงสุดเพียง 36.67 เปอร์เซ็นต์ และวิธีการฝังยอมในตัวปลาไม่สามารถทำได้ใน ปลาขนาดเล็กและมีค่าใช้จ่ายที่สูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าวิธีการผสมยอมในอาหารให้ปอกินเป็นวิธีที่ดีที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การทดลองแปลงเพศปลาหม้อไทยโดยใช้ยอม Premarin (Organic Estrogen) ผสมในอาหาร ให้ลูกปอกิน พบว่า ชุดการทดลองที่ 4 มีผลการเปลี่ยนเพศเป็นเมียของปลาหม้อไทยได้ดีที่สุด ที่ระดับ ความเข้มข้น 150 มิลลิกรัม/อาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราส่วนเปลี่ยนเพศเมียได้สูงสุด 90 เปอร์เซ็นต์ มีอัตรา การรอดตายเฉลี่ย 72.67 ± 0.09 เปอร์เซ็นต์ ปลาเพศเมียดังกล่าวมีความยาวและน้ำหนักเฉลี่ย 5.3 ± 0.09 เซนติเมตร และ 10.3 ± 0.10 กรัม รองลงมาคือชุดการทดลองที่ 3 และชุดการทดลองที่ 2 มีอัตราส่วนเปลี่ยน เพศเมีย 61.11 ± 0.10 และ 60 เปอร์เซ็นต์

ข้อเสนอแนะ

1. การทดลองแปลงเพศปลาหม้อไทยไม่ควรทำตรงกับฤดูหนาว เพราะส่งผลต่อการกินอาหารของ ปลาหม้อไทย
2. ควรใช้สายพันธุ์ที่ดีในการทดลองควบคู่ไปด้วยเพื่อผลที่ได้สามารถนำไปใช้ได้
3. ควรมีการทดลองเลี้ยงแบบเพศเดียวเปรียบกับการเลี้ยงแบบรวมเพศ
4. การทดลองในลูกปอกปลาหม้อไทยที่อายุน้อยกว่าหรือมากกว่าอายุ 2 สัปดาห์เพื่อนำผลมา เปรียบเทียบกัน
5. การทดลองระดับความเข้มข้นของ Premarin (Organic Estrogen) ที่สูงกว่านี้เพื่อนำมา เปรียบเทียบกัน

เอกสารอ้างอิง

กรมประมง.2543.สติ๊กการประมงแห่งประเทศไทย.ศูนย์สารสนเทศ กรุงเทพฯ: กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมประมง.2550.สติ๊กการประมงแห่งประเทศไทย.ศูนย์สารสนเทศ กรุงเทพฯ: กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ชจรเกียรติ แซ่ดัน . 2549 . คู่มือปฏิบัติการการเพาะเลี้ยงสาหร่าย (Algal Culture). คณะเทคโนโลยี
การประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

นวลมนี พงศ์ธนา . 2537 . การควบคุมเพศปลาดุกอุยให้เป็นเพศเมียทั้งหมด. เอกสารวิชาการฉบับ
• ที่ 6 สถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ กรมประมง. 17 หน้า

นวลมนี พงศ์ธนา พุทธรัตน์ เบ้าประเสริฐกุล และบัญชา ทองมี.2538. การจำแนกเพศปลาaniล.

เอกสารเผยแพร่ ฉบับที่ 3 สถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ, กรมประมง .20 หน้า

นวลมนี พงษ์ธนา มัลลิกา นิโรธ และครรชิต วัฒนาดิลกกุล. 2541. การควบคุมเพศปลาหม้อไทย.

เอกสารวิชาการ ฉบับที่ ๒๐/๒๕๔๑ .สถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

นำชัย เจริญเทศปรสิทธิ์, วิรช จิ่วແໜຍມ , สำเนວ ຂອງສາຍ ແລະສນອງ ເຕີບຕີ. 2540.
ระดับໂປຣຕິນໃນອາຫານແລະຄວາມໜ້າແນ່ນທີ່ເໝາະສົມໃນການເລື່ອງປາລາມອໄທ
ໃນກະຊົງ. กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

บัญชา ทองมี.2538. ผลของ 17 β – เอสตราไดออลในการเปลี่ยนเพศปลาสลิด . วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรชัย จากรุตต์จามร. 2523 .คຸມືອກພາກເພາະເລື່ອງສັດວົນ້າ . คณะເກົ່າຮຽນສາດຖະກິດ ມາວິທາລັ້ນຂອນແກ່ນ.
วิรช ຈົ່ວແໜຍມ.2544. ຄວາມຮູ້ເບື້ອງດັນເກີ່ມກັບຄຸນກາພານ້າແລກວິເຄຣະໜຳຄຸນກາພານ້າ. ຄນ
ເກົ່າຮຽນສາດຖະກິດ ມາວິທາລັ້ນຂອນແກ່ນ.

สรากร เຈสໂສະແລະຄະ. ຂຶວວິທາແລະເກົ່າຮຽນພາກເພາະເລື່ອງປາລາມອໄທເຊິ່ງພານີ້ຍ. ສັດວົນ້າ
ປີທີ 15 ຈົບປັ້ນທີ 176 ເມສາຍນ 2547. ນ 27-28. ສຳນັກພິມພໍແຫ່ງຈຸາລັງການມາວິທາລັ້ນ.

สรากร เຈສໂສະແລະຄະ. ຂຶວວິທາແລະເກົ່າຮຽນພາກເພາະເລື່ອງປາລາມອໄທເຊິ່ງພານີ້ຍ. ສັດວົນ້າ
ປີທີ 15 ຈົບປັ້ນທີ 178 ,ມີຖຸນາຍນ 2547. ນ 27-30.

สุจินต์ ໂຮຈນພິທັກຍ. 2550. ການເລື່ອງປາລາມອ. กรุงเทพฯ ເກົ່າຮຽນສາດຖະກິດ.

สมพงษ์ ດຸລຈິນດາຂບາພຣ.2531. ການພາກເພາະເລື່ອງປາລາມອໄທ. ວິທານີພົນຮົວວິທາສາດຖະກິດ
ມາວິທາລັ້ນເກົ່າຮຽນສາດຖະກິດ.

สมพงษ์ ດຸລຈິນດາຂບາພຣ.2542. ການພາກເພາະເລື່ອງປາລາມອໄທ. ພາວິຊາປະມາດ ຄນະເກົ່າຮຽນສາດຖະກິດ
ມາວິທາລັ້ນຂອນແກ່ນ.

อุทัยรัตน์ ณ นคร. 2531. การเพาะขยายพันธุ์ปลา. ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำคณะประมง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.148 น.

อุทัยรัตน์ ณ นคร. 2537. การคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์ปลา. เอกสารเผยแพร่ประกอบการ
สอนวิชาการปรับปรุงพันธุ์ปลา. ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ. คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์. 25 หน้า.

Eckstein, B. and M . Spira. 1965. Effect of sex hormones on gonadal differentiation in a
cichlid, *Tilapia aurea*. Biol. Bull.(Woods Hole). 129(3):482-489

Humason, G. 1979 .Animal Tissue Techique. W . H .Freeman and Co., San Franciso. 661 p.

Johnstone, R., T. H. Simpson and A.F. Youngson. 1978. Sex reversal in salmonid culture.
Aquaculture 18: 241-252

Johnstone, R., T. H. Simpson and A.F. Youngson. 1979. Sex reversal in salmonid culture.
Part III . The production and performance of all-female population of brook trout .
Aquaculture 18: 241-252

Nakamura, M. 1981. Feminization of masu salmon , *Oncorhynchus masou*, by
administration of Estradiol -17- β . Bull . Jpn . Sci. Fish.47:15-29

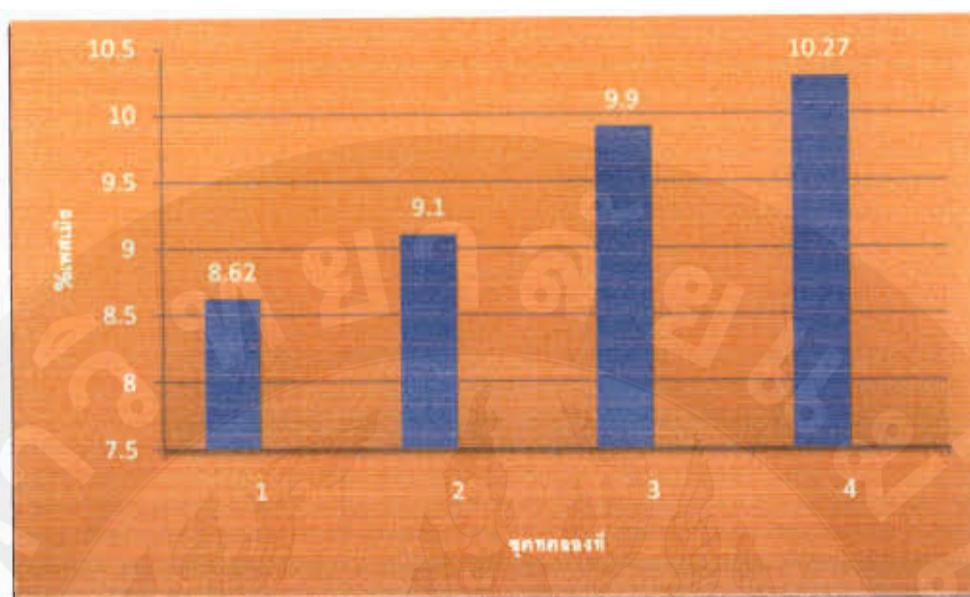
Okada, H . 1973. Studies on sex differentiation of Salmonidae. I. Effects of estrone on
sex differentiation of rainbow trout (*Salmo gairdneri irideus* Gibbons). Sci.Rep-
Hokkaido Fish Hatch. 45:11-17.

Sower,S.A.,W.W. Dickhoff, T.A. Flagg. J.L. Mighell and .C.V.W. Mahnken. 1984 . Effects of
Estradiol and diethylstilbestrol on sex reversal and mortality in atlantic
salmon (*Salmo salar*). Aquaculture 43:75-81

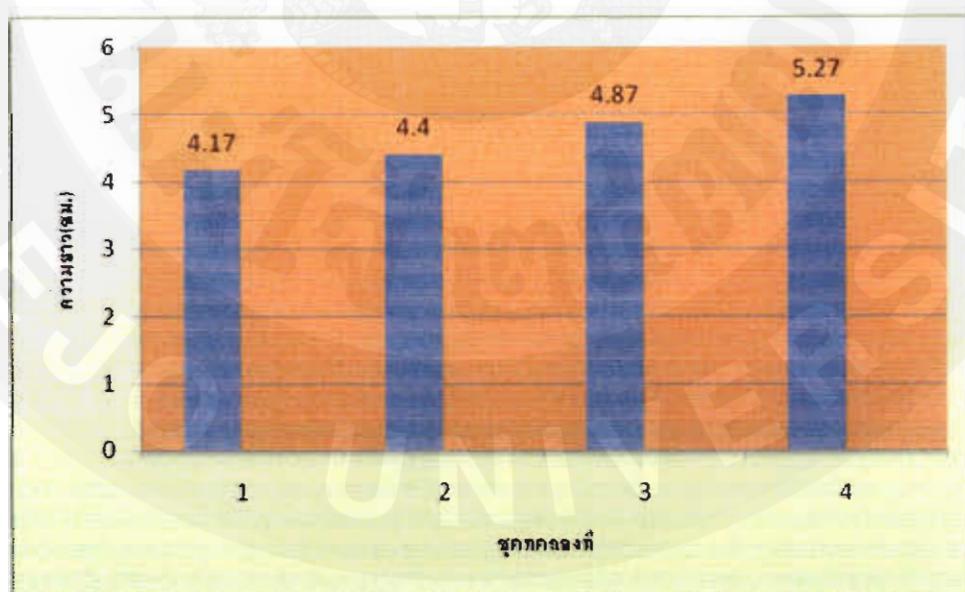
Yamamoto, T. 1965. sex differentiation, pp. 117-175.In W.S . Hoar and D .J. Randall (eds) .
Fish Physiology Vol III .Academic Press, New york.

Premarin structure."[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก: [http:// upload.wikimedia.org
/wikipedia/commons/0/0d/premarin_structure.png](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/0d/premarin_structure.png) . สืบค้น 12 ธันวาคม 2554

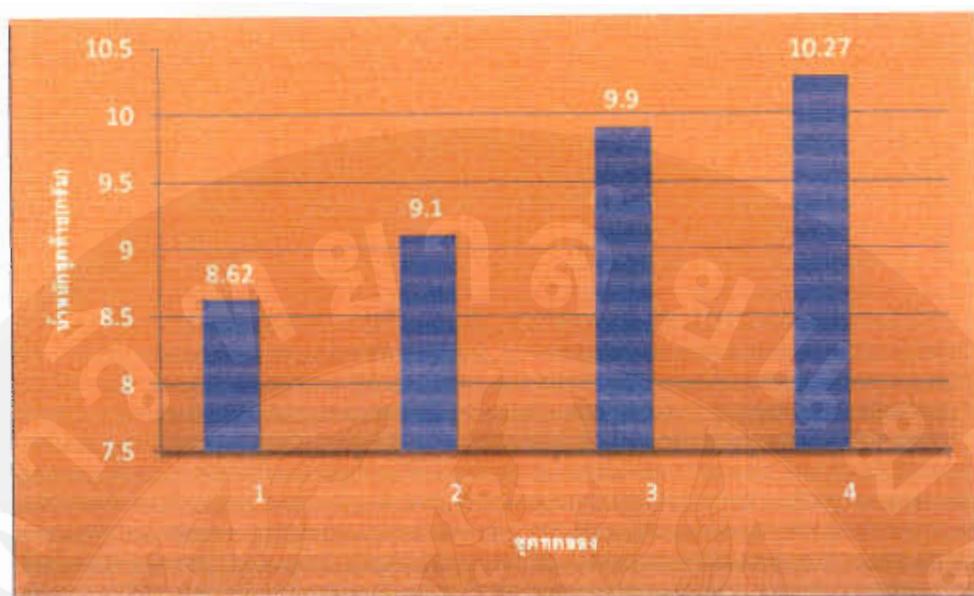

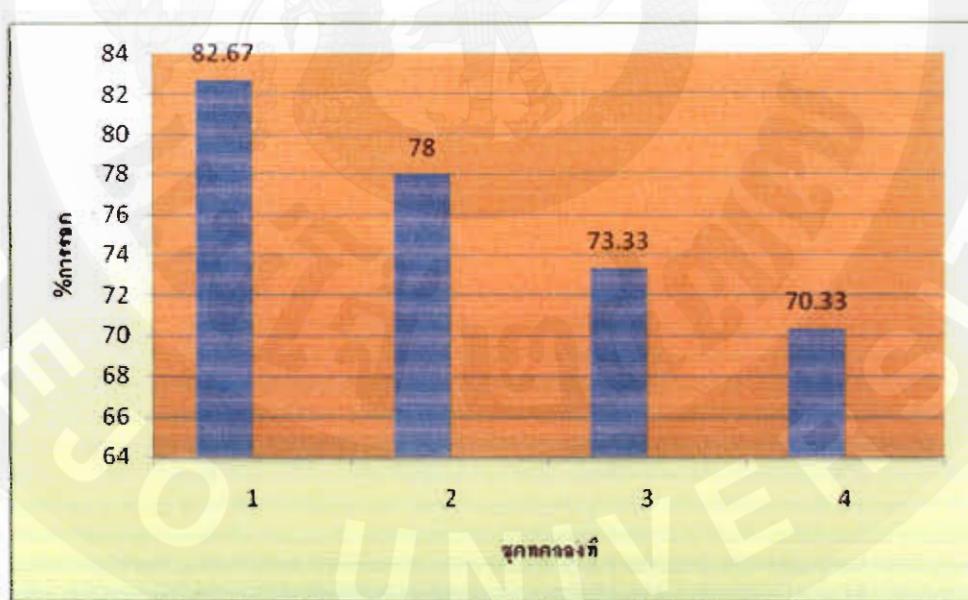
กราฟที่ 2 เปรอร์เซ็นต์เพศเมียของปลาสติกไทยที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen

กราฟที่ 3 ความพยายามของปลาสติกไทยที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen

กราฟที่ 4 น้ำมันถั่วเหลืองของปลางมอไหที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen

กราฟที่ 5 เปอร์เซ็นต์การรอดตายของปลางมอไหที่ถูกแปลงเพศโดย Organic Estrogen

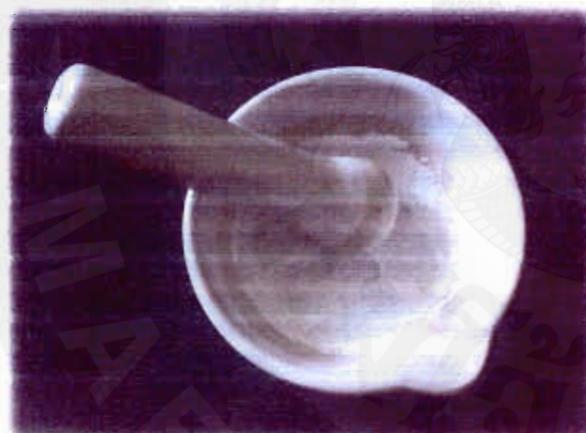
ภาพที่ 2 (1) ปลาหม้อไทยบนเมียล่างผู้ (2) และ (3) รวมรวมพ่อแม่พันธุ์ ลักษณะอยู่ในที่บด และ (4) ฉีด ซอร์มินเร่งการตกไข่

(1)

(2)

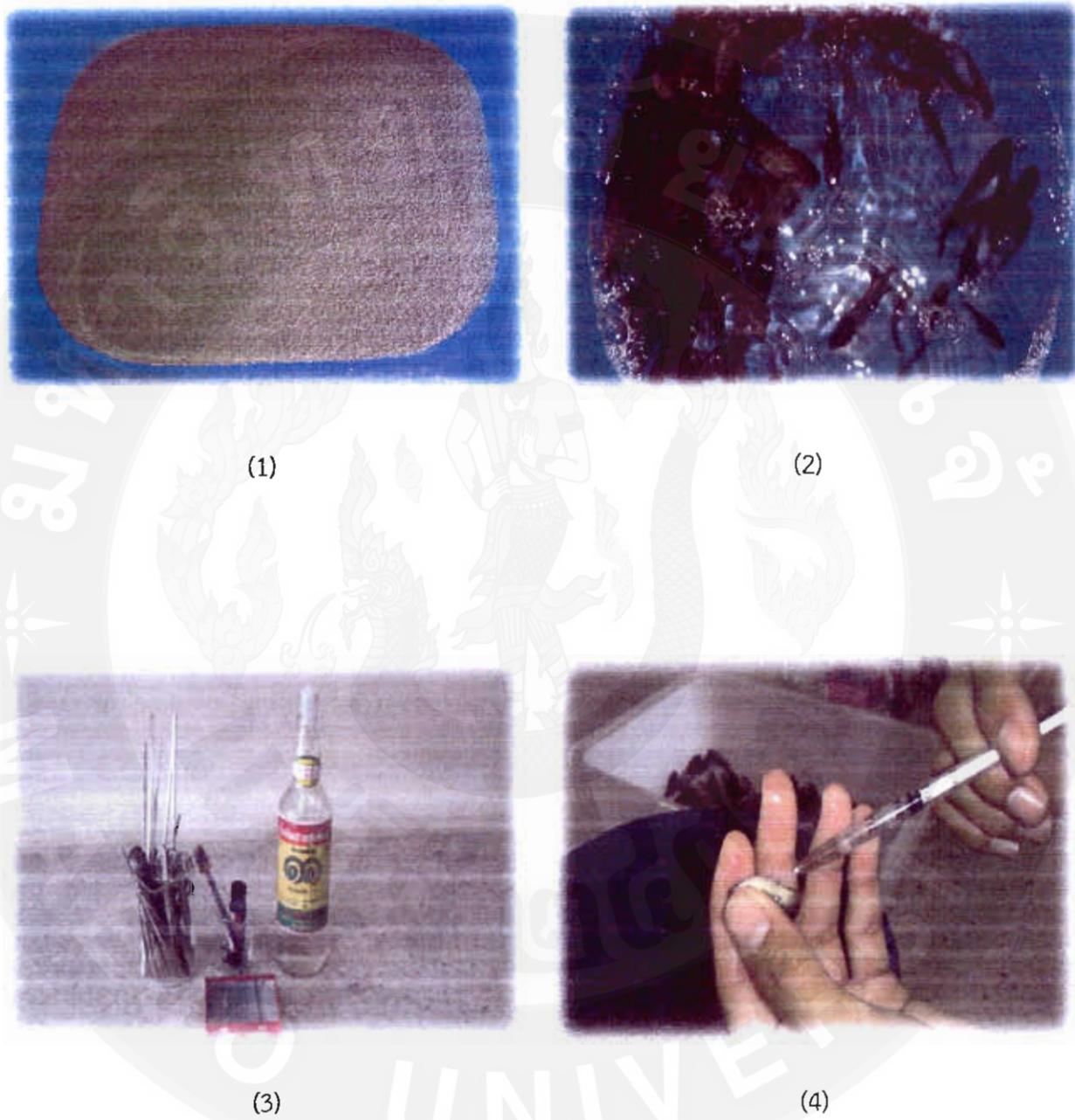

(3)

(4)

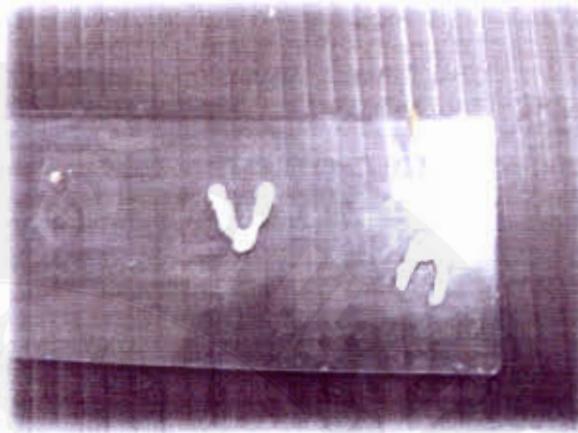
ภาพที่ 3 (1)การเตรียมบ่อชีเมนต์ (2)ฮอร์โมน Premarin (3)ลักษณะฮอร์โมนที่บด และ (4)ฮอร์โมนที่ผสมกับน้ำกลั่น 240 ml/อาหาร 1 กิโลกรัม

ภาพที่ 4 (1)อาหารสมชอร์มน (2)ปลาหมอไทยที่ได้จากการทดลอง (3)และ(4) ขั้นตอนการตรวจเพศปลาหมוไทยด้วยเทคนิคทางเนื้อยีวิทยา

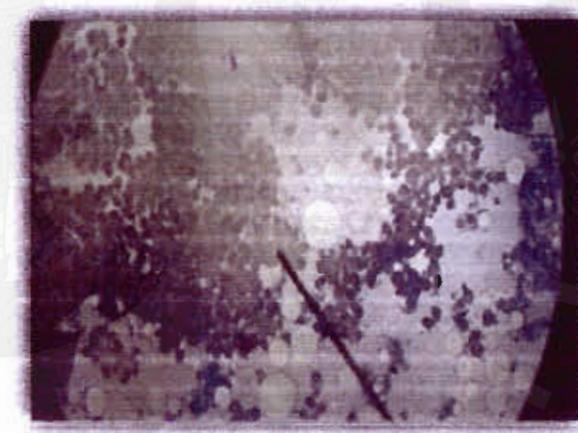
(1)

(2)

(3)

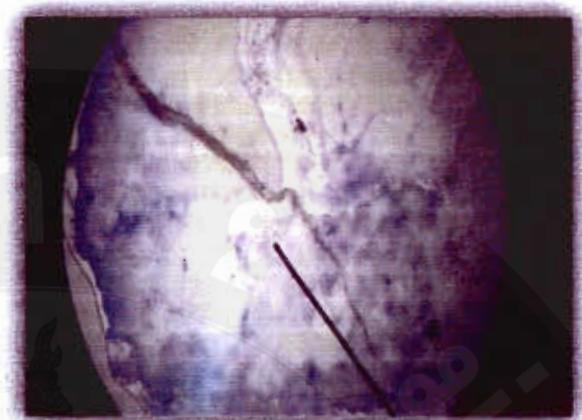

(4)

ภาพที่ 5 (1)ขั้นตอนการตรวจสอบปลาหม้อไทยด้วยเทคนิคทางเนื้อเยื่อวิทยา(2)ลักษณะวัวยะสีบพันธุ์ปลาหม้อไทย(3)เครื่องมือตรวจสอบปลาหม้อไทยและ(4)อวัยวะสีบพันธุ์ของปลาหม้อไทยเพศเมีย

(1)

(2)

ภาพที่ 6 (1) อวัยวะสืบพันธุ์ของปลาหม้อไทยเพศเมีย อายุ 45 วัน ในชุดทดลองที่ 4 ซึ่งถูกแบ่งเพศเป็น เพศเมียโดยการผสม Premarin (Organic Estrogen) ฮอร์โมนในอาหาร(2)อวัยวะสืบพันธุ์ของปลาหม้อไทย เพศเมีย